

## 20 Δεκεμβρίου\_Διεθνής Ημέρα Ανθρώπινης Αλληλεγγύης

Γράφει η Ελένη Πίπα, Κοινωνική Λειτουργός Κινητή Μονάδα Ψυχικής Υγείας Χίου του Κέντρου Παιδιού και Εφήβου...

Η Διεθνής Ημέρα Ανθρώπινης Αλληλεγγύης καθιερώθηκε με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Ο.Η.Ε το 2005. Η αλληλεγγύη είναι μια από τις θεμελιώδεις και παγκόσμιες αξίες που θα πρέπει να διέπει τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων τον 21ο αιώνα και γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 20 Δεκεμβρίου. Σκοπός της ημέρας είναι να μας θυμίσει τη σημασία της αλληλεγγύης σε περιπτώσεις που πρέπει να συμπαρασταθούμε, με όποιο τρόπο μπορούμε.

Αλληλεγγύη σημαίνει αμοιβαία εγγύηση δύο ή περισσότερων προσώπων, αναγνώριση των δικαιωμάτων τους αλλά και αναγκαία υπεράσπιση τους. Αμοιβαία βοήθεια και αλληλοϋποστήριξη, ανθρωπιά, φροντίδα είναι κάποιες από τις έννοιες που προσδιορίζονται ως συγγενικές της έννοιας της αλληλεγγύης. Στο παρόν άρθρο θα εστιάσουμε στην κοινωνική αλληλεγγύη που η έκφραση της μπορεί να λάβει τόσο ατομικό όσο και συλλογικό χαρακτήρα. Οι μορφές που μπορεί να λάβει η κοινωνική αλληλεγγύη προσδιορίζονται από τις ανάγκες των συνανθρώπων μας αλλά κι από τη βούληση και το ηθικό υπόβαθρο όλων.



Η κοινωνική αλληλεγγύη μπορεί να εκφραστεί σε τρία επίπεδα:

1. Υλικό – οικονομικό: Η οικονομική στήριξη και η υλική προσφορά μπορούν να ανακουφίσουν τις ευαίσθητες οικονομικά ομάδες ανθρώπων που αγωνίζονται για την υλική επιβίωσή τους.
2. Κοινωνικό: Οι άνθρωποι που έχουν ανάγκη δεν υφίστανται μόνον τις συνέπειες της οικονομικής δυσπραγίας αλλά και της μοναξιάς και του κοινωνικού αποκλεισμού. Οι φτωχοί, οι άστεγοι και οι αποκλεισμένοι δεν αποτελούν το κατώτερο τμήμα της κοινωνίας μας αλλά το άλλο πρόσωπό της, κομμάτι ζωντανό της κοινωνίας μας που φωτίζει το γκρίζο πρόσωπό της.
3. Ψυχο-συναισθηματικό: Οι οικονομικά άποροι και κοινωνικά απομονωμένοι άνθρωποι εύκολα βιώνουν τα αρνητικά συναισθήματα της μειονεξίας και της μοιρολατρίας, αισθάνονται αδικημένοι, αποτυχημένοι και εξορισμένοι. Σε αυτά τα συναισθήματα μπορεί να βοηθήσει μια προσωπική συζήτηση δείχνοντας το ανθρώπινο πρόσωπο του εαυτού μας. Έτσι μπορούν να νιώσουν πως δεν είναι

μόνοι και πως μπορούν να ελπίζουν σε μια ανθρώπινη συμπαρουσία.

Η κοινωνική αλληλεγγύη λοιπόν πρέπει να αποτελεί καθημερινή πρακτική, να μην τροφοδοτείται από συμπεριφορές οίκτου και ελεημοσύνης αλλά να αποτελεί λογική επιλογή ενός συνειδητοποιημένου όντος. Πολύ περισσότερο σήμερα που η οικονομική κρίση και τα παρεπόμενα κοινωνικά ρήγματα συνθέτουν την πραγματικότητα στην οποία πολλοί συνάνθρωποί μας πασχίζουν να επιβιώσουν σε συνθήκες που τρέφουν τη στέρηση, τη φτώχεια και την απόρριψη.

πηγή: krechios.gr

3 Δεκεμβρίου 2020